UNELE CONSIDERAȚII TEHNICE DUPĂ PRIMELE ȘASE ETAPE

CÎȘTIGURI CARE SE CER CONSOLIDATE

Campionatul divizionar A 1971/1972, al 54-lea din istoria fotbalului nostru, a început în această ediție în condiții deosebite față de ceilalți ani. F. R. Fotbal, prin colegiul central de antrenori, pornind de la necesitatea acordării unei perioade mai mari de odihnă-refacere decît în anii precedenți a indicat mărirea vacanței de vară, de la 8—12 zile (cît se obișnuia) la 12—17 zile, corespunzător cerințelor fiecărei echipe în parte. Ținînd seama de faptul că întreaga perioadă pregătitoare de vară (37 zile) s-a mărit în medie cu încă cinci zile, conținutul, sarcinile și mijloacele acesteia n-au suferit modificări importante. Putem spune chiar că — spre deosebire de anii trecuți — atît concediul cît și perioada pregătitoare de vară au fost suficiente ca durată, existînd posibilitatea de a se asigura atît refacerea jucătorilor și aducerea lor la indici superiori în ceea ce privește capacitatea de efort, cît și omogenizarea echipelor.

De asemenea, mai trebuie menționat că, înaintea începerii campionatului, antrenorii divizionari A, au luat parte la un curs organizat de F. R. Fotbal, avînd ca teme principale, sporirea capacității de efort și probleme privind desfășurarea și organizarea jocului.

ELEMENTE DE PROGRES

Încercînd acum să sintetizăm primele șase etape, vom arăta încă de la început că — în general — **campionatul actual a marcat un început promițător privind aspectele principale ale jocului.** Aceste elemente de progres s-au materializat — după părerea noastră prin :

1. Concepția de joc, și în special, **despre joc** care trece — atît la antrenori cît și la jucători — printr-o perioadă de restructurări pozitive privind **dinamica jocului actual :** orientarea în teren, perseverență în atac, spirit ofensiv cu participarea jucătorilor la ambele faze (atac-apărare). Această preocupare certă atît a F. R. Fotbal, cît și a antrenorilor s-a concretizat printre altele — **într-o evidentă creștere valorică a jocului echipelor aflate în deplasare.** Cele 32 puncte pierdute în șase etape pe teren propriu de formațiile gazdă vin să ateste acest interes conceptual. Echipele **Dinamo** (cinci puncte cîștigate în deplasare), **U.T.A.** (4), **Steaua** (4), **A.S.A.** (3), **„U" Cluj** (2) sînt și cele care — în jocurile susținute în deplasare — au dat jocului o notă aparte de spirit ofensiv-constructiv, axat pe o sporire mai accentuată a rezolvării sarcinilor duble.

Exemplificînd prin tabelul nr. 1 (aici au fost luate în evidență TOATE intrările în posesia mingii) constatăm următoarele :

— **În campionatul 1970—1971*** echipele în deplasare își inițiau majoritatea acțiunilor din zona I (în medie 100 față de 60 ale gazdelor)

— **În campionatul 1971—1972** (după șase etape) acest număr de acțiuni inițiate din zona I s-a micșorat, dă la 100 la 85, mărindu-se în schimb numărul acțiunilor inițiate din zonele II și III (de la 60 la 75 și respectiv de la 15 la 20).

— După cum reiese din tabel, numărul acțiunilor echipelor gazdă inițiate din zona I, s-a mărit, datorită accentului mai ofensiv al echipelor aflate în deplasare. Constatări asemănătoare reies și din analiza numărului de acțiuni din zonele II și III.

Trebuie să arătăm însă că la aceste realizări, contribuțiile echipelor au fost diferențiate. Calificative bune pot obține : U.T.A., „U", A.S.A. și parțial Dinamo, Rapid, Steaua și S.C. Bacău.

2. Dorința efectivă a majorității echipelor de a practica un joc specific ofensiv, nu s-a axat (ca în trecut) numai pe considerente moral-volitive, ci și **pe o serie de acumulări calitative privind conținutul jocului.** De exemplu : participarea jucătorilor la efortul total este mai echilibrată Sarcinile de bază și cele specifice încep să se îmbine, în proporție mai mare ca în trecut, **cu rezolvarea jocului pe fază** („U", A.S.A., Rapid, U.T.A.). În același timp încorsetarea tactică a jucătorilor nu mai apare atît de evidentă. Se observă o mai accentuată independență în rezolvarea situațiilor ivite. Jocul individual, încadrat în cel colectiv, apare mai pregnant decît acțiunile individualiste (egoiste).

3. **Preocupări sporite de a trage la poartă.** Din însemnările redactorilor de specialitate ai ziarului „Sportul", în cele șase etape s-a tras la poartă de aproximativ 1 400 ori (în medie cîte 15 șuturi de echipă la fiecare meci). Pe spațiul porții au mers aproximativ jumătate (670) dar, s-au marcat numai 124 de goluri. Aceasta înseamnă că pentru a se înscrie un gol se trage la poartă de aproximativ 11 ori sau șapte lovituri pe spațiul porții.

Aceste cifre chiar dacă nu ne satisfac, sînt, în general, mai bune comparativ cu anii trecuți, în special în ce privește preocuparea pentru sporirea eficacității.

CARENȚE SEMNIFICATIVE...

Trecînd la unele carențe reieșite în primele șase etape, consemnăm în continuare pe cele mai semnificative dintre ele :

1. CAPACITATEA DE EFORT ESTE ÎNCĂ SUB NIVELUL CERINȚELOR FOTBALULUI ACTUAL. Din înregistrările și constatările noastre, a reieșit numai o îmbunătățire superficială a rezistenței (raportată la totalul celor 90 de minute). Se acționează încă într-un tempo uniform (lent), ruperile de ritm și străpungerile explozive apar foarte rar.

2. ANGAJAMENTUL TOTAL APARE VĂDIT NUMAI ATUNCI CÎND ECHIPA ESTE CONDUSĂ SAU FORȚEAZĂ VICTORIA. Golul primit sau marcat apare ca „reglator" al efortului, determinînd de cele mai multe ori însuși conținutul acestuia și chiar al jocului. Desigur, golurile imprimă (obiectiv) o altă turnură desfășurării ulterioare a unei întîlniri. De aici însă și pînă la rolul golului de „conducător" al jocului este o mare diferență.

3. APORTUL ÎN ATAC AL MIJLOCAȘILOR, DAR MAI ALES AL FUNDAȘILOR, ESTE FORȚAT ȘI DE MULTE ORI INEFICACE. Așa cum reiese și din tabelul nr. 2, Sătmăreanu și Pop acționează asemănător cu Dobias în privința numărului de posibilități reale de a acționa constructiv. În schimb, periculozitatea acțiunilor lor se diferențiază în favoarea lui Dobias. Aceasta înseamnă că fundașii noștri au preocupări în privința încadrării în jocul modern, dar rezolvarea pozitivă a acțiunilor ofensive rămîne (deocamdată) în urma străduințelor lor. De aceea, conținutul antrenamentelor va trebui să aibă mereu în vedere îmbunătățirea tehnicii de atacanți a fundașilor laterali, în așa fel încît, apariția lor în atac să creeze mai multe probleme apărărilor adverse.

4. INCONSTANȚA VALORICĂ A ECHIPELOR A IEȘIT CEL MAI MULT ÎN EVIDENȚĂ. Este problema care ne frămîntă cel mai mult, deoarece, de ani de zile avem deja de a face cu o constanță a... inconstanței. Trecînd peste faptul că — printre altele — nestatornicia și surprizele dau culoare, frumusețe și farmec jocului de fotbal, trebuie să recunoaștem că la acest capitol, campionatul actual ca și celelalte, de altfel, a rămas corigent.

...ȘI CAUZELE LOR

Mai întîi pregătirea complexă a jucătorului matur de astăzi ar trebui să se axeze pe **un fond de deprinderi și capacități fizice deja acumulate în perioadele junioratului.** Or, majoritatea jucătorilor din echipele de seniori n-au fost „prelucrați" (ca juniori) așa cum ar trebui. De aceea, **durabilitatea efectelor pregătirii este scurtă.** Este adevărat că centrele noastre de copii și juniori au început să dea roade. Dar **va trebui continuată și aprofundată posibilitatea accenturării pregătirii multilaterale a copiilor și juniorilor fără ca aceasta să împieteze asupra profilului tehnico-tactic.** În această direcție, programa pentru copii și juniori (la care F.R.F. lucrează în prezent și care a cuprins aceste probleme esențiale) își mai propune ca, în rezolvarea problemelor de conținut, să se plece de la modelul jucătorului de mare performanță, și în funcție de acesta să fie prevăzute mijloacele și metodele cele mai eficace.

În al doilea rînd, **refacerea și recuperarea nu sînt privite unanim ca făcînd parte din conținutul procesului de pregătire,** neacordîndu-li-se importanță decît sub formă improvizată. Cursul de perfecționare din 26—29 iulie a.c. a dezbătut pe larg și această problemă indicînd — printre altele — efectuarea cantonamentului și după joc. Dar, pînă în prezent nu s-au semnalat preocupări deosebite în acest sens.

În sfîrșit, mai menționăm **pregătirea în salturi și lipsa unei evidențe precise a efortului săptămînal.** Nu ne referim la formele de evidență de ordin general, ci la o evidență cît mai precisă a cuantumului efortului săptămînal. Aceasta ar oferi posibilitatea de a constata ce s-a realizat din ceea ce a fost planificat (planificarea avînd în acest fel corespondent în practică). Dacă, de exemplu, echipa este sau nu în formă, sau un jucător dă sau nu randament. În acest fel se poate consulta cantitatea de lucru efectuată, numărul de repetări etc., putîndu-se lua în viitor măsuri corespunzătoare.

PE SCURT DESPRE CELE 16 DIVIZIONARE

La capătul primelor șase etape de campionat jocul echipelor noastre divizionare A s-ar putea caracteriza, pe scurt, după cum urmează :

U.T.A. : omogenizare, idee cristalizată de joc, siguranță în apărare, joc bun de ansamblu, tactică de joc realistă. Mai slab sub aspectul vigoarei și al angajamentului fizic. În etapa a VI-a a scăzut sub raportul prospețimii fizice.

STEAUA : mobilitate mare în atac, inventivitate, atac „rafinat" cu dese acțiuni individuale periculoase. Repliere greoaie din atac în apărare. Tendință de tratare superficială a situațiilor simple. Se descurcă greu în fața apărărilor aglomerate.

„U" CLUJ : orientare în teren, perseverență în atac, rafinament tehnico-tactic. Echilibrul între acțiunile de atac și apărare este uneori dereglat.

S. C. BACĂU: spirit ofensiv deosebit (la joeurile disputate acasă), atac percutant. Nesiguranță în apărare. Reușește să-și impună stilul de joc.

DINAMO : inconstanță în realizarea unor partide bune în campionat. Jocul echipei are amprentă modernă, dar nu cu consecvență. Rezistența pe reprize, în general bună. Calificarea în turul II al C.C.E. demonstrează resursele de care este capabilă echipa.

STEAGUL ROȘU : început deosebit de promițător în primele două etape, a scăzut pe parcurs. Nu a părut capabilă de a rezista uniform 90 minute (mai ales în ultimele jocuri). Forțează numai atunci cînd situația scorului îi este defavorabilă.

RAPID : apărare solidă, însă mai puțin sobră ca altădată. Trecere bună din apărare în atac. Resimte imediat eforturile deosebite.

A.S.A. : joc combinativ, cu execuții tehnico-tactice spectaculoase. Penetrabilă în apărare. Lipsă de angajament fizic în atac.

FARUL : capacitate de efort mulțumitoare. Joc organizat la mijlocul terenului. Lipsă de claritate în finalizarea acțiunilor.

JIUL : contează mult pe apărarea matură și angajamentul fizic permanent. Caută cu prea mare insistență jocul în adîncime, acționînd mai mult întîmplător.

F. C. ARGEȘ : n-a reușit să cîștige nici un punct în deplasare. Dă dovadă de lipsă de omogenitate și de echilibru între atac și apărare. A apărut ceva mai sigură în ultimele trei etape.

PETROLUL : mai mult dorește decît poate să joace. Are momente de fotbal bun, numai pe perioade scurte. Echipa n-a jucat, decît rareori, la un nivel corespunzător Diviziei A. Bine pregătită fizic.

UNIVERSITATEA CRAIOVA : evoluție șteasră, elemente de apărare „în linie", rezistența fizică deficitară. Se pare că echipa trece printr-o perioadă de reconstrucție.

POLITEHNICA IAȘI : comportări inexplicabil de slabe. Este nesincronizată în atac și nesigură în apărare. Componenții lotului dau dovadă de nervozitate și joacă dur. Cedează ușor în fața greutăților.

C.F.R. CLUJ : nu reușește să facă față cerințelor Diviziei A. Are momente de neputință evidentă în atac.

CRIȘUL : lipsită de decizie, joacă demodat, se complică inutil. Atacă excesiv de stereotip. În apărare marcajul este foarte larg.

Plonjonul portarului băcăuan **GHIȚĂ** este inutil. Rapidistul **NEAGU** a șutat puternic, la colț, deschizînd scorul. În a doua parte a întîlnirii, atacul gazdelor n-a mai fost la fel de incisiv și Sport Club a furnizat surpriza etapei a 6-a.

CU GÎNDUL LA VIITOR

Pentru perioada care urmează considerăm necesar să indicăm și cîteva sarcini și mijloace mai importante:

1. PENTRU SPORIREA CAPACITĂȚILOR FIZICE: continuarea lucrului pe intervale, alergări variate, alergări de durată pe fondul pulsului de cel puțin 130 bătăi pe minut, ștafete, întreceri ;

2. PENTRU SPORIREA CAPACITĂȚII OFENSIVE : exerciții în condiții de joc și apropiate de joc, cu accent deosebit pe precizia loviturilor la poartă, exersarea unor manevre tactice variate (cu și fără adversar), exersarea un-doi-urilor (simple și un-doi pentru al treilea jucător) cu adversar și în jocuri-școală, exersarea manevrelor tactice la executarea loviturilor impuse de regulament, exersarea centrărilor din viteză și șutate și exploatarea (fructificarea) lor la maximum ;

3. IN PRIVINȚA ORGANIZĂRII JOCULUI : deprinderea jucătorilor cu îndeplinirea sarcinilor duble, aplicarea marcajului combinat, aplicarea presingului de către atacanți, pregătirea acțiunilor la mijlocul terenului pentru declanșarea acțiunilor ofensive, crearea superiorității numerice în atac și apărare.

Prof. ION VOICA
antrenor federal

*) Cifrele referitoare la campionatul 1970—1971 au fost furnizate de lucrarea „Date preliminarii privind aplicarea metodei modelării în antrenamentul și jocul fotbaliștilor" de prof. univ. Ion Șiclovan.

CAMPIONATUL	1970/71			1971/72		
ZONELE DE ACȚIUNE	ZONA I/30M. PREGĂTIRE	ZONA II/40M. CONSTRUIRE	ZONA III/30M. FINALIZARE	ZONA I	ZONA II	ZONA III
	OCAZII DE A FI ÎN POSESIA MINGII					
ECHIPELE GAZDĂ	60	90	30	70	85	25
ECHIPELE OASPE	100	60	15	85	75	20

TABELUL 1

	POSIBILITĂȚI CERTE DE A ACȚIONA OFENSIV		TOTAL	PERICOL	F. PERICOL	NEPERICOL
I	SPARTAK-DINAMO 16	R.D.G.-R.S.C. 17	33	42% 14	24% 8	33% 11
II	U.T.A.-STEAUA 17	STEAUA-FARUL 19	36	28% 10	14% 5	58% 21
III	RAPID-PETROLUL 14	RAPID-NAPOLI 12	26	31% 8	11% 3	57% 15
IV	RAPID-PETROLUL 10	PETROL-SC BACĂU 12	22	18% 4	9% 2	72% 16

I=DOBIAȘ II=SĂTMĂREANU III=POP IV=GRUBER

TABELUL 2